

Jomfruspringet

Kilde 5

I Dansk Folkemindesamlings arkiv findes en fortælling, som samlingen fik indleveret i 1934 af Mary Petersen fra Søborg. Fortællingen handler om en jomfru med barn, der springer ned fra kirketårn.

Gammelt sagn om mindesten på Flakhaven. En jomfru tjente et højtstående herskab i Odense. Herskabet var truet og efterstræbt af fjender, i dette højtstående hjem var der et eneste barn, som fjenderne havde truet med at bortføre og dræbe. En dag jomfruen var ene med barnet indfandt røverne sig, jomfruen flygtede i hast med barnet, blev forfulgt af røverne. Hun løb over i Skt. Knuds Kirke, hvor hun ville søge et tilflugtssted, men blev opdaget af røverne. Jomfruen løb nu op i tårnet af kirken med barnet i sine arme. Røverne fulgte hurtigt efter. Nu vovede hun et dødspring fra kirketårnet og ned på Flakhaven, som i gamle dage var en grønsvær. En gammel vægter opdagede den forfulgte jomfru i flugten. Hun holdt barnet fast i hendes arme, til hun var nået jorden. Hun døde ikke af dødspringet, men af angsten. Barnet levede i mange år. Bonde hed herskabet. Der ligger en stor flad sten på Flakhaven, der viser en voksen og en lille barnefod, der er mejslet. Stenen er meget slidt, men viser sporet og sagnet er bekendt, særligt af os ældre, der er barnefødt i Odense.

Tit og mange gange har vi, når vi gik fra skole stået på stenen og skulle prøve om vore træsko passede i det omtalte spor på minestenen om jomfruen, der sprang ud fra Skt. Knuds Kirkes tårn.